

המשך הווידוי האישי: למה רוטשילד רודף אותי * פרס הסדיר

לי המלצה אצל בן-גוריון * רוטשילד האנגלי העדיפני על אדמונד

* הברון התעלל בי * החובות שלי הם בסך 250 מיליון

דולר * לא הייתי „הבנקאי של המאפיה“ כפי שסיפרו עלי

הווידוי של טיבור רוזנבוים

„רוטשילד הגיש לי אוכל טורף!“

האישי של טיבור רוזנבוים, כפי שסופר לברשיחו, המהימן על „העולם הזה“, ברור כי אין גרסתו של רוזנבוים מובנת כדי להזים מה שכתב „העולם הזה“ עליו בעבר, אלא כדי לאפשר לציבור ללמוד, לראשונה, על הפרשה מנקודת-ראונו של רוזנבוים עצמו. והרי דבריו, כלשונם:

זהו חלקו השני של וידוי האישי של טיבור רוזנבוים. חלקו הראשון הופיע לפני שבוע, ובו סיפר רוזנבוים כיצד סירב לחונות כדי להציל את צבי רכטר, וגילה כי המשקיעים העיקריים בעסקיו הם ישראלים. כתב „העולם הזה“ יגאל לביב נסע לזנבה במיוחד כדי לרשום את סיפורו

זאת דר טיבור רוזנבוים

קודם מה אני אוכל, כי ידוע שאני אוכל רק כשר. הברון היה מגיש בכזונה אוכל לא-כשר, ונותן לי לשבת בלי לאכול, ולא שולח אלי את המלצר להציע לי אוכל כשר (בוכה בכי ממושך). אתה יודע, אימך רים שהערבים נועצים סכינים בגב. אבל כשהם מומינים אותך לביתם, אתה האורח שלהם עם כל הכבוד.

אדמונד נעץ בי סכינים בביתו, לפני כולם! ובאותן ארוחות תמיד ראיתי שהר ברון יוצר היו יודים בלבוש-נפש. צור קרא לברון בשמו הפרטי, אדמונד, ולאשתו נאי דין, והברון התייחס אליי כאל גאון. לי אין כל ספק כי הברון ידע על כל פעולותי תיו של צור, שעליהן הוא הואשם בהונאת החברה ויושב-הראש שלה, הברון רוטשילד. יש לי חוות-דעת מישפטית על כך.

אבל נחזור לאדמונד רוטשילד. בשנת 1968, כאשר הוקמה הוועידה הכלכלית, רצו פינחס ספיר ויעקב הרצוג שאהיה בנשיא אות הוועידה באירופה. ואדמונד רוטשילד התנגד. גם סיר זיגמונד ורבורג התנגד, בגלל שחתנו, דב ביגון, הכניס אותו לי השקעה בקרקעות ברומא. בה הפסדנו כו' לנו כסף רב. ואתה יודע — אני שידכתי בין חסו של ורבורג לבין ביגון.

ביגון היה ראש מגבית ההסתדרות בי אמריקה, וגם הכיר אחר-כך ביני לבין הבלומפילדים, שהחלו להשקיע ברומא בי אמצעותי. ד"ר ישעיהו פורדראר המנחה הוא

נעלב מאוד שרוטשילד האנגלי עושה בי שווייץ עסק לא איתו, אלא עם ההונגרי הפראנק הזה, שגדל במתנות ולא קיבל חינוך כמוהו. זו היתה ממש סטירת-לחי לאדמונד מצד מישפחתו, שעשו עסק בכך קאי לא עימו אלא עם אחרים בשווייץ. זה היה מראה לכולם כי המישפחה רואה בו נטע זר, ויותר לא אוסיף בנושא זה.

אז, כשהופיע המאמר בלייף, אני עצמי החזרתי את החוזה לרוטשילד הר אנגלי, עד שאסטה את עצמי. אני הבנקאי של המאפיה? אינו בדיחה! כל הבנק

כל הצרות שלי התחילו מרוטשילד. לא חסרוחלילה מהרוטשילדים האני גליים או האחרים הצרפתיים, האמיתיים, מן המישפחה — גי ואלן. אני מתכוון לי אדמונד.

בשנת 1966 חתמתי הסכם עם יעקב רוטשילד האנגלי, להקים בשווייץ חברה משותפת לייצוק להשקעות. אתה יודע מי המליץ עלי לפניו? דויד בן-גוריון! הנה, תראה. (מראה מיכתב של דויד בן-גוריון אל יעקב רוטשילד, ובו כתוב כי הוא מוצל את העובדה שחברו, טיבור רוזנבוים המוכר לו היטב, נוסע ללונדון על-מנת לבקשו בקשה מסויימת.)

אתה מבין? הוא לא כותב שאני מומלץ על ידי — מספיק שכתב כי אני חברו. וזה היה בשנת 1966, כאשר עוד היה בקו הבריאות המלאה. אלי שלח בן-גוריון עוד מיכתב, אישי. הנה הוא. (מראה מיכתב של בן-גוריון אל רוזנבוים, ובו כתוב כי לפי

..הצרות שלי התחילו מאדמונד רוטשילד?"

הנה, למשל, התסקיף של החברה לישראל מיום 29.1.74, עליו חתומים

„אין לי ספק שהברון ידע על כל פעולותיו של צור!“

כל מנהלי-החברה. כולל אדמונד דה-רוטשילד. עמ' 38 בתסקיף מוסר כי החברה הוואדוצית אייטסיטי שייכת במחציתה לי טיבור רוזנבוים, וכי חברה זו היא בעלת-מניות גדולה בחברה לישראל ובמלונות יהודה.

בעמ' 41 נאמר כי ב-25.6.72 נערך הסכם בין החברה לישראל, הקבוצה הגרמנית בי אמצעות חברת אייטסיטי ועם אייטסיטי ואדוק, לפיו אייטסיטי לא זכאית לקבלת הדיבידנדים בסך שניים ורבע מיליון דולר, שהם הכנסת השנתיים הראשונות של השיר קעת אייטסיטי בחברה לישראל. לפיכך, הדיבידנד תוחק בהשבון מוגבל באיטסיטי טי ואדוק, כנאמן. הריבית על תפקדה זו באיטסיטי מגיעת לחברה לישראל.

שנתן לי את הרעיון לשדך בין ביגון לורבורג, וזה נגמר בחתונה. אחר-כך רוטשילד לא רצה שאהיה בי הנהלת החברה לישראל. עמוס מגור (מי שהיה ראש הש.ב. ואחר נציגו של רוזנבוים בויס בישראל) הלך אליו, אך הברון לא רצה להסביר מדוע הוא מתנגד. אבל הוא הסכים שאשב בהנהלה מטעם הקבוצה הר גרמנית. כאשר הברון אירח בביתו שב פאריס, לארוחות-צהריים, את הנהלת הר חברה לישראל, היה מעליב אותי במיוחד. אני שגריר של ליבריה, ובדרר-כלל, כאשר אני מוזמן לצהריים, שואלים אותי

שלי כלל אז רק כמה מיליוני דולרים. אתה יודע מה הרים את הבנק שלי? לא לבנקאי, אלא אייטסיטי. היה לי החוש לעשות הסכם עם ברני קורנפלד כשעוד רק התחיל, ולהיות הבנק המרכזי שלו. ברני קורנפלד הביא לי 8000 לקוחות ואחרי שנים, כאשר אייטסיטי הקימה בנק משלה, הם נשארו אצלי. אני שילמתי כל השנים קומסיון מיוחד של רבע-אחוז לסוכני אייטסיטי כדי ש יביאו לי לקוחות, ובשבילם זו היתה עביר דה נוספת, וזה היה כדאי לכולם. זה מה שהקפיץ את הבנק פיתאום.